

RECHTSPRAAK

Bedrijfsarts moet directe studiekosten aan werkgever terugbetalen. Overige kosten niet.*Feiten*

Werknemer is op 13 mei 2013 in dienst getreden van (een rechtsvoorganger van) Active Health Group B.V. (hierna: Active Health) op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd. Na een overstap naar een andere arbodienst in 2015 is hij per 14 december 2015 weer in dienst getreden van Active Health met een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd. Laatstelijk was hij werkzaam als bedrijfsarts tegen een brutomaandsalaris van € 6.571,50. Van 9 mei 2016 tot 9 mei 2020 heeft werknemer de vierjarige opleiding tot geregistreerd bedrijfsarts/verzekeringsarts gevolgd. Hiervoor hebben partijen op 6 mei 2016 een studieovereenkomst gesloten. Hierin staat dat als werknemer binnen drie jaar na het behalen van een diploma of beëindigen van de opleiding zelf de arbeidsovereenkomst beëindigt, hij een deel van de opleidingskosten moet terugbetalen (75% binnen een jaar, 50% binnen twee jaar, 25% binnen drie jaar). Op 30 juni 2020 heeft werknemer de arbeidsovereenkomst opgezegd, die daarmee per 1 september 2020 is geëindigd. Active Health bevestigde de opzegging op 10 juli 2020 met een gespecificeerde factuur voor de terug te betalen studiekosten. Active Health stelt dat werknemer zowel de directe kosten van de opleiding (zoals cursusgelden, boekengeld, lesgelden, examengeld en reiskosten) als de (voorgeschoten) loonkosten moet terugbetalen. Werknemer is het daar niet mee eens en stelt dat het studiekostenbeding nietig is en dat hij slechts voor de directe studiekosten van € 34.500 kan worden aangesproken.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt dat werknemer de directe studiekosten van € 34.500 moet terugbetalen, inclusief de gevorderde rente. Hoewel deze kosten niet expliciet in de overeenkomst staan, was werknemer hiervan op de hoogte en erkende hij deze kosten. Daarom is het studiekostenbeding op dit punt niet nietig. Active Health kan zich niet beroepen op het arbeidsvoorwaardenreglement van 2016, omdat dit reglement is ingegaan na het sluiten van de studieovereenkomst. Het arbeidsvoorwaardenreglement van 2015 is van toepassing op de gemaakte afspraken. De studieovereenkomst noemt als terug te betalen kosten “alle kosten van de opleiding alsmede de loonkosten (voor zover de opleiding in de gebruikelijke arbeidstijd heeft plaatsgevonden)”. Het is echter onduidelijk welke kosten hiermee precies bedoeld worden. Active Health had vooraf moeten specificeren hoeveel uren werknemer aan de studie zou besteden en welke loonwaarde hiermee gemoeid was. Dit is niet gebeurd en er ontbreekt een berekening van de terug te betalen loonkosten. Deze

onduidelijkheid komt voor rekening van Active Health als opsteller van het beding. Daarom is het studiekostenbeding ongeldig voor wat betreft de loonkosten en werknemer hoeft deze niet terug te betalen. Dit deel van de vordering wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 14-06-2024

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2024:6114

Zaaknummer: 10044550 CV EXPL 22-24629

Rechters: A.M. van Kalmthout

Advocaten: A.D. Putker-Blees en M.J.H. Ruijters

Wetsartikelen: 7:611a BW